

Arrest

nr. 73 709 van 20 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 9 november 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 september 2011 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 21 november 2011 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DUMERY, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 10 november 2010 het Rijk binnen en werd op 16 november 2010 in het bezit gesteld van een aankomstverklaring waarvan de geldigheidsduur verstreek op 10 februari 2011.

1.2. Op 1 februari 2011 verzocht verzoeker om de geldigheidsduur van zijn aankomstverklaring te verlengen. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid willigde deze aanvraag op 10 februari 2011 in. De geldigheidsduur van de aankomstverklaring van verzoeker werd verlengd tot 30 april 2011.

1.3. Verzoeker diende op 27 april 2011 een aanvraag in om in toepassing van artikel 9, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 29 september 2011 de beslissing tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student. Deze beslissing, die verzoeker op 10 oktober 2011 ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

“De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 27/04/2011 bij de burgemeester van Gent-Ledeberg door [I. M.] [...], in toepassing van de artikelen 58 en 9 alinea 2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984, 15 juli 1996 en 15 september 2006, is ontvankelijk, doch ongegrond.

MOTIVERING:

Tot staving van zijn aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf voor studies, legt betrokkene een toelatingsattest dd. 25/05/2011 voor aan de Hogeschool Gent voor de bacheloropleiding Interieurvormgeving voor het academiejaar 2011- 2012 (of te starten met taaljaar Nederlands).

Dit attest vermeldt dat de toelating tot de eerste inschrijving in één of meer opleidingen van de hogeschool afhankelijk is van het bewijs dat betrokkene beschikt over een voldoende kennis van het Nederlands (niveau B2 - Vantage in Europees referentiekader).

Betrokkene levert echter geenszins een bewijs van voldoende kennis van het Nederlands, noch een bewijs van definitieve inschrijving aan de Hogeschool Gent voor het academiejaar 2011-2012 en hij legt evenmin een bewijs van inschrijving voor een voorbereidend talenjaar voor het academiejaar 2011-2012 voor. Bijgevolg bewijst betrokkene niet zijn hoedanigheid als regelmatig ingeschreven student voor het academiejaar 2011-12.

Als bewijs van voldoende bestaansmiddelen legt betrokkene een verbintenis tot tenlasteneming voor overeenkomstig Bijlage 32. Uit de voorgelegde bankuittreksels en de loonfiche, opgemaakt door de werkgever voor de aangifte van de belastingen van het aanslagjaar 2010 - inkomsten 2009, kunnen wij echter niet vaststellen of de garant, die reeds zijn broer en moeder ten laste heeft, over voldoende inkomsten beschikt teneinde in zijn persoonlijke behoeften en die van zijn familie ten laste te voorzien, en de kosten van de student te dragen zoals deze zijn omschreven in artikel 60 van de wet van 15 december 1980 en het koninklijk besluit van 8 juni 1983. De financiële dekking van het verblijf van de student is bijgevolg niet gegarandeerd.

Bijgevolg wordt de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf voor studies verworpen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 9, tweede lid en 58 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de zorgvuldigheidsplicht en van de motiveringsplicht. Hij betoogt tevens dat een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt.

Ter staving van zijn standpunt stelt hij het volgende:

“1.

Dat verweerder evenwel gehouden was, alvorens een beslissing te nemen, een grondig onderzoek in te stellen.

Dat dit in casu niet is gebeurd!!!

Dat verweerder geenszins heeft rekening gehouden met alle door verzoeker neergelegde stukken.

2.

Dat verweerder in de weigeringsbeslissing dd. 29.09.2011 stelt dat verzoeker geen bewijs van voldoende kennis van het Nederlands neerlegt.

3.

Dat verweerder in elk geval heeft nagelaten te motiveren waarom met alle door verzoeker neergelegde stukken geen rekening dient te worden gehouden.

Dat immers verzoeker te staving van zijn kennis van de Nederlandse taal een deelcertificaat van de module Leertraject Nederlands Tweede Taal Breakthrough A&B, hem dd. 29.06.2011 afgeleverd door de CVO De Bargie, Bargiekaai 1, 9000 Gent, heeft neergelegd (cf. stuk 2).

Dat geenszins werd rekening gehouden met voormeld door verzoeker neergelegd bewijsstuk van zijn voldoende kennis van de Nederlandse taal.

Dat geenszins werd gemotiveerd waarom voormeld door verzoeker neergelegd bewijsstuk niet kan weerhouden als bewijs van verzoekers voldoende kennis van het Nederlands.

4.

Dat de motiverings-en de zorgvuldigheidsverplichting, door verweerder ernstig werd geschonden.

Dat in elk geval sprake is van een manifeste beoordelingsfout door verweerder.

5.

Dat voorts verweerder een manifeste beoordelingsfout begaat wanneer hij stelt dat verzoeker nalaat een bewijs van een definitieve inschrijving aan het de Hogeschool Gent voor het academiejaar 2011-2012 neer te leggen.

Dat verzoeker immers toch onmogelijk een definitieve inschrijving aan het de Hogeschool Gent voor het academiejaar 2011-2012 kan neerleggen wanneer zijn aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student nog hangende is.

7.

Dat, alvorens beslissing te nemen, geen grondig onderzoek van verzoekers aanvraag en de door hem neergelegde bewijsstukken heeft plaatsgevonden.

Dat immers verzoeker voldoende bewijsstukken, waaruit de inkomsten van de garant blijken, heeft neergelegd.

8.

Dat geenszins door verweerder op een afdoende manier wordt gemotiveerd waarom uit de door verzoeker neergelegde bankuittreksels en loonfiche geenszins kan afgeleid worden dat verzoekers garant over voldoende inkomsten beschikt.

9.

Dat er sprake is van schending van de motiverings-en de zorgvuldigheidsplicht.

Dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout."

2.2. Verweerder repliceert dat het deelcertificaat dat werd afgeleverd door het CVO niet toelaat vast te stellen dat verzoeker op het vlak van taalkennis het gevraagde niveau B2 heeft. Hij stelt dat verzoeker ook niet het bewijs geleverd heeft dat hij tijdens het academiejaar 2011-2012 een voorbereidend taaljaar zal volgen. Daarnaast werpt verweerder op dat verzoekers definitieve inschrijving aan de Hogeschool Gent niet afhankelijk is van het verkrijgen van een verblijfsvergunning, doch wel van het voorleggen van een bewijs van voldoende talenkennis en verzoeker de zaken dus verkeerd voorstelt. Voorts betoogt verweerder dat verzoeker weliswaar het motief betwist dat niet blijkt dat zijn verblijf voldoende financieel gedekt is door de garant, doch dat hij de situatie niet verheldert en hij niet aangeeft met welke concrete elementen of informatie ten onrechte geen rekening werd gehouden.

2.3.1. De Raad benadrukt dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud ervan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en hem aldus toelaat

de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door verzoeker neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat hij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht beoogd wordt, is bereikt. Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

2.3.2. In de mate dat verzoeker stelt dat verweerder een manifeste beoordelingsfout heeft gemaakt voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die in casu in het kader van de toepassing van de bepalingen van artikel 58 van de Vreemdelingenwet moet onderzocht worden.

Artikel 58 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen, moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt:

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan eenentwintig jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan de Minister of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren.

De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid.”

Het artikel 59 van de Vreemdelingenwet, waarnaar in voormelde bepaling wordt verwezen, bepaalt het volgende:

“Al de door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstellingen zijn bevoegd om het vereiste attest af te geven.

Dit attest bevestigt, hetzij dat de vreemdeling als regelmatige leerling of student, die voldoet aan de voorwaarden inzake voorafgaande studiën, ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, een aanvraag tot het verlenen van de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en studiegetuigschriften ingediend heeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, ingeschreven is voor de toelatingsproef.

In de twee laatste gevallen moet een nieuw attest binnen vier maanden bevestigen dat de vreemdeling, na het bekomen van de gelijkwaardigheid van diploma of studiegetuigschrift of na het slagen voor de toelatingsproef, als regelmatige leerling of student ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft.

Het attest moet betrekking hebben op een onderwijs met volledig leerplan; het mag echter ook betrekking hebben op een onderwijs met beperkt uurrooster wanneer de vreemdeling bewijst dat dit onderwijs zijn hoofdbezigheid en de voorbereiding of de aanvulling van een onderwijs met volledig leerplan zal uitmaken.”

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden een *“attest met betrekking tot toelating Hogeschool Gent”* heeft neergelegd. In dit attest wordt gesteld dat *“de toelating tot de eerste inschrijving in één of meer opleidingen van de hogeschool afhankelijk is van het bewijs dat de kandidaat beschikt over een voldoende kennis van het*

Nederlands (niveau B2 – Vantage in Europees referentiekader).” Aangezien de inschrijving aan de Hogeschool Gent afhankelijk wordt gesteld van het vervullen van een voorwaarde inzake taalkennis, kan het door verzoeker aangebrachte attest slechts als een inschrijvingsbewijs, in de zin van artikel 59, van de Vreemdelingenwet beschouwd worden indien verzoeker tevens het bewijs levert dat hij aan de gestelde taalkennisvereiste voldoet. Verzoeker heeft een *“deelcertificaat van de module Leertraject Nederlands Tweede Taal Breakthrough A & B”* voorgelegd, doch uit dit stuk blijkt niet dat verzoekers kennis van de Nederlandse taal van het vereiste niveau (B2) is. Verweerder kon dan ook oordelen dat verzoeker geenszins een bewijs van een voldoende kennis van het Nederlands levert en geen definitieve inschrijving aan de Hogeschool Gent is aangetoond. Het is voorts niet betwist dat verzoeker ook heeft nagelaten een bewijs aan te brengen waaruit de inschrijving aan een onderwijsinstelling met het oog op het volgen van een voorbereidend talenjaar voor het academiejaar 2011-2012 blijkt. Deze vaststellingen volstaan om de aanvraag van verzoeker om in de hoedanigheid van student tot een verblijf gemachtigd te worden af te wijzen. Verweerder werpt ook terecht op dat een inschrijving aan een door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling een voorwaarde is om, overeenkomstig artikel 58 van de Vreemdelingenwet, een verblijfsmachtiging te verwerven en dat de stelling van verzoeker – dat een dergelijke inschrijving pas mogelijk is nadat de verblijfsmachtiging werd toegekend – indruist tegen hetgeen in de wet is bepaald.

Verweerder heeft daarenboven geduid dat uit de door verzoeker aangebrachte bankuittreksels en de loonfiche van zijn garant niet blijkt dat deze persoon over voldoende inkomsten beschikt om verzoeker ten laste te nemen. Verzoeker stelt dat hij bankuittreksels en een loonfiche heeft neergelegd – hetgeen niet betwist wordt – maar toont niet aan dat de stellingname van verzoeker dat deze stukken niet toelaten te besluiten dat de garant voldoende kapitaalkrachtig is om een financiële dekking van verzoekers verblijf te garanderen kennelijk onredelijk is. Verzoeker kan evenmin gevolgd worden in zijn bewering dat verweerder niet heeft aangegeven waarom de voorgelegde bewijsstukken niet volstaan, nu verweerder duidelijk heeft gemotiveerd dat de garant van verzoeker al twee personen ten laste heeft.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 58 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3.3. De uiteenzetting van verzoeker laat verder niet toe vast te stellen waarom hij van oordeel is dat artikel 9, tweede lid van de Vreemdelingenwet geschonden is, zodat dit onderdeel van het middel, bij gebreke aan een passende toelichting, onontvankelijk is.

2.3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel, dat verzoeker ook geschonden acht, legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan vastgesteld worden.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK